

Železna cesta 16, 1000 Ljubljana
T: 080 81 80
E: gp@zagovornik-rs.si

Številka: 0700-28/2022/12
Datum: 17. 11. 2022

Zagovornik načela enakosti na podlagi 21. člena v povezavi s 37. členom Zakona o varstvu pred diskriminacijo (Uradni list RS, št. 33/16 in 21/18 – ZNOrg, v nadaljevanju: ZVarD) in na podlagi prvega odstavka 207. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13, v nadaljevanju: ZUP) v postopku začetem po uradni dolžnosti v zadevi ugotovitve obstoja diskriminacije po ZVarD zoper podjetje, izdaja naslednjo

ODLOČBO

1. Podjetje **ni kršilo prepovedi diskriminacije**, ko je uveljavljanje določenih popustov vezalo na uporabo mobilne aplikacije.
2. Stroški v tem postopku niso nastali.

OBRAZLOŽITEV

Zagovornik načela enakosti (v nadaljevanju: Zagovornik) je bil s strani posameznice obveščen o domnevni diskriminatorni obravnavi kupcev v trgovinah podjetja, kjer naj bi bilo uveljavljanje popustov pogojeno s posedovanjem aplikacije na pametnem mobilnem telefonu.

Zagovornik kot osrednji državni organ, pristojen za varstvo pred diskriminacijo, v okviru svojih pristojnosti, ki izhajajo iz 21. člena Zakona o varstvu pred diskriminacijo (Uradni list RS, št. 33/16 in 21/18 – ZNOrg, v nadaljevanju: ZVarD), med drugim vodi tudi postopke ugotavljanja diskriminacije, ki jih prične na podlagi podanega predloga diskriminirane osebe ali po uradni dolžnosti, če je o obstoju diskriminacije seznanjen na podlagi anonimnega predloga, predloga tretje osebe ali na drug način. V konkretnem primeru je Zagovornik skladno s 34. členom ZVarD uvedel postopek ugotavljanje diskriminacije po uradni dolžnosti.

Zagovornik se je z namenom pridobitve pojasnil in podatkov obrnil na podjetje. V dopisu Zaprošilo za posredovanje pojasnil (št. zadeve 0700-28/2022/6 z dne 20. 7. 2022) je podjetje zaprosil za pojasnila, s kakšnim namenom se uveljavljanje določenih popustov pogojuje z uporabo spletne aplikacije na pametnem mobilnem telefonu, ali lahko posameznik, ki ne uporablja mobilnega telefona, koristi enak popust na drugačen način, ki ni vezan na mobilni telefon in če so osebam, ki ne posedujejo mobilnega telefona, na voljo morebitni drugi, primerljivi popusti.

Podjetje se je na Zagovornikovo zaprosilo odzvalo s posredovanjem pojasnil dne 5. 8. 2022 (*št. dokumenta 0700-28/2022/7*). Pojasnili so, da je lojalnost aplikacije namenjena poglobljanju odnosov s potrošniki, komunikaciji s podjetjem, prilagajanju ponudbe povpraševanju konkretnega kupca in digitalizaciji procesov obdelave podatkov, zbranih v aplikaciji. Podjetje se je odločilo za uporabo aplikacije na podlagi ugotovljenih trendov povečane uporabe pametnih telefonov, ki je pokazala, da približno 80 % prebivalcev redno uporablja mobilni telefon tudi za zahtevnejša opravila, med njimi tudi za dostop do spleta. Popusti, ki jih prejema uporabniki aplikacije, so namenjeni vzpodbudi uporabe aplikacije ter prilagajanju potrebam in povpraševanju konkretnega posameznika, kar je mogoče izvesti le ob uporabi aplikacije na pametnem mobilnem telefonu, ker so le ti tehnološko dovolj dovršeni za analizo potreb in so prosto prenosljivi. Po drugi strani pa so vsesplošno uporabljivi v vsakdanu potrošnikov.

Podjetje je dodatno pojasnilo, da so tistim posameznikom, ki ne posedujejo pametnega mobilnega telefona in jim posledično ni mogoče ponuditi prilagojenih ponudb in popustov, na voljo standardni popusti, ki jih redno objavljajo v svojem letaku in na spletni strani. Starejši imajo na voljo tudi dodaten senior oziroma upokojski popust. Ker takšni popusti ne temeljijo na pametni tehnologiji, jih podjetje sicer ne more prilagajati povpraševanju posamezniku. Podjetje je v zaključku navedlo, da je aplikacija potrebna zaradi omogočanja prilagajanja ponudbe uporabnikom in uvajanja izboljšav nakupne izkušnje njihovih kupcev. V konkretnem primeru po njihovem mnenju ni mogoče govoriti o kakršnikoli diskriminaciji.

*

Zagovornik ugotavlja dejansko stanje glede možnega obstoja diskriminacije v konkretni zadevi na podlagi z njo povezanih razpoložljivih podatkov ter določb ZVarD. Postopek pred Zagovornikom urejajo členi ZVarD od 33 do 37 (5. poglavje ZVarD) ter 40. člen. Za vsa vprašanja postopka, ki niso urejena z ZVarD, pa Zagovornik skladno z drugim odstavkom 3. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP)¹ subsidiarno uporabi slednjega.

Diskriminacijo opredeljuje 4. člen ZVarD, po katerem pomeni diskriminacija vsako neupravičeno dejansko ali pravno neenako obravnavanje, razlikovanje, izključevanje ali omejevanje ali opustitev ravnanja zaradi osebnih okoliščin, ki ima za cilj ali posledico oviranje, zmanjšanje ali izničevanje enakopravnega priznavanja, uživanja ali uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, drugih pravic, pravnih interesov in ugodnosti.

Pri diskriminaciji mora biti specifična osebna okoliščina pomemben razlog za slabšo obravnavo. Med osebne okoliščine, skladno s 1. členom ZVarD, štejejo spol, narodnost, rasa ali etnično poreklo, jezik, vera ali prepričanje, invalidnost, starost, spolna usmerjenost, spolna identiteta in spolni izraz, družbeni položaj, premoženjsko stanje, izobrazba ali katera koli druga osebna okoliščina. Gre za prirojene ali pridobljene osebne značilnosti, lastnosti, stanja ali statuse, ki so praviloma trajno in nerazdružljivo povezani z določenim posameznikom in njegovo osebnostjo, zlasti identiteto, ali pa jih posameznik ne spreminja zlahka. Med osebne okoliščine, skladno s 1. členom ZVarD, štejejo spol, narodnost, rasa ali etnično poreklo, jezik, vera ali prepričanje, invalidnost, starost, spolna usmerjenost, spolna identiteta in spolni izraz, družbeni položaj, premoženjsko stanje, izobrazba ali katera koli druga osebna okoliščina.

Diskriminacija se lahko dogaja na različnih področjih družbenega življenja, na katerih morajo sicer po 2. členu ZVarD državni organi, lokalne skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter pravne in fizične osebe na vseh področjih oblastnega odločanja, delovanja v pravnem prometu in pri drugem svojem delovanju oziroma ravnanju v razmerju do tretjih oseb zagotavljati varstvo pred diskriminacijo oziroma enako obravnavanje vseh oseb.

¹ Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP), Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 – ZDeb.

ZVarD opredeljuje tudi več oblik diskriminacije, pri katerih sta osnovni neposredna in posredna diskriminacija. Neposredna diskriminacija obstaja, če je oseba ali skupina oseb zaradi določene osebne okoliščine bila, je ali bi lahko bila v enakih ali podobnih situacijah obravnavana manj ugodno, kot se obravnava, se je obravnavala ali bi se lahko obravnavala druga oseba ali skupina oseb (prvi odstavek 6. člena ZVarD). Posredna diskriminacija pa obstaja, kadar je oseba ali skupina oseb z določeno osebno okoliščino bila, je ali bi lahko bila zaradi navidezno nevtralne določbe, merila ali prakse v manj ugodnem položaju kot druge osebe, razen če ta določba, merilo ali praksa objektivno temelji na legitimnem cilju in so sredstva za doseganje tega cilja ustrezna in nujno potrebna (drugi odstavek 6. člena ZVarD).

V skladu z določbo 40. člena ZVarD v postopkih ugotavljanja diskriminacije velja pravilo obrnjenega dokaznega bremena, skladno s katerim je v primeru izkazanega suma diskriminacije (kadar torej domnevno diskriminiran posameznik izkaže dejstva, ki opravičujejo domnevo, da je bila kršena prepoved diskriminacije) na domnevnem kršitelju, da dokaže, da ni kršil prepovedi diskriminacije oziroma, da je postopa skladno z eno od izjem od prepovedi diskriminacije in je torej v zadevi ravnal zakonito.

Da lahko govorimo o tem, da neko ravnanje predstavlja diskriminacijo po ZVarD, mora to vsebovati vseh pet elementov diskriminacije, ki so:

- osebna okoliščina kot razlog domnevne diskriminacije,
- področje družbenega življenja, na katerem se lahko diskriminacija dogaja,
- oblika diskriminacije,
- poseg v pravice, svoboščine, pravne interese ali ugodnosti oseb(e), podvržene neenaki obravnavi,
- izvzetost iz izjem od prepovedi diskriminacije.

Če kateri izmed teh elementov manjka, takšno ravnanje ne pomeni diskriminacije. Druga nezaželena, sporna ali krivična ravnanja, ki niso povezana z osebnimi okoliščinami ali ne predstavljajo posega v pravice, svoboščine, pravne interese ali ugodnosti, se ne štejejo za diskriminacijo, lahko pa gre za druga nezakonita ravnanja, za katera so pristojni drugi organi.

*

Po ZVarD je diskriminacija vsako neupravičeno dejansko ali pravno neenako obravnavanje, razlikovanje, izključevanje, omejevanje ali opustitev ravnanja zaradi osebnih okoliščin, ki ima za cilj ali posledico oviranje, zmanjšanje ali izničenje enakopravnega priznavanja, uživanja ali uresničevanja ne samo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, temveč tudi drugih pravic, pravnih interesov in ugodnosti. Skladno s tem je Zagovornik najprej ugotavljal, ali pogojevanje pridobitve pravice do določenih popustov z uporabo aplikacije na mobilnem telefonu pomeni poseg v zavarovano dobrino, v smislu pridobitve pravice do določne ugodnosti.

Glede na to, da se določena ugodnost, v konkretnem primeru je to popust pri nakupu izdelkov v trgovinah podjetja, veže na uporabo pametnega mobilnega telefona, s tem pa je takšna ugodnost nedosegljiva vsem posameznikom, ki pametnega mobilnega telefona zaradi različnih razlogov nimajo, Zagovornik ugotavlja, da je s tem podan poseg v zavarovano dobrino (dodeljena ugodnost, do katere niso upravičeni vsi, temveč samo nekatere skupine prebivalstva, konkretno skupine prebivalstva, ki uporabljajo pametne mobilne telefone in imajo dodatno naloženo mobilno aplikacijo).

Zagovornik kot področje družbenega življenja na katerem je potrebno zagotavljati varstvo pred diskriminacijo, v konkretnem primeru prepoznava področje dostopa do dobrin in storitev, ki so na voljo javnosti. Dodatno sicer pravice potrošnikov in potrošnic na področju ponujanja,

prodajanja in drugih oblikah trženja blaga in storitev s strani podjetij ureja tudi Zakon o varstvu potrošnikov (v nadaljevanju ZVPot).² Ta v svojem 25. členu določa, da mora podjetje prodajati blago oziroma opravljati svoje storitve vsem potrošnikom pod enakimi pogoji.

*

Zagovornik na podlagi navedb predlagateljice ter pridobljenih podatkov kot osebne okoliščine, ki so razlog za zatrevanje diskriminacijo, prepoznava osebne okoliščine premoženjskega stanja, starosti in invalidnosti. Gre torej za posameznike, ki bi se sicer prostovoljno odločili za namestitev in uporabo aplikacije, a tega ne morejo zaradi svoje osebne okoliščine. V primerih, ko posamezniki posedujejo in uporabljajo mobilni telefon, a se za namestitev mobilne aplikacije ne odločijo, ne gre za diskriminacijo, ampak za stvar izbire posameznika.

V zvezi z osebno okoliščino starosti Zagovornik ugotavlja, da samo na podlagi dejstva, da nekdo spada med starejšo populacijo, ni mogoče samodejno sklepati, da ne uporablja pametnega telefona. Hkrati pa je kot relevantne treba upoštevati podatke Statističnega urada RS (v nadaljevanju: SURS), da ima v starostni skupini 65 – 74 let pametne mobilne telefone le nekaj čez 40 % posameznikov. Vsega skupaj ima pametne mobilne telefone v Sloveniji sicer nekaj čez 80 % prebivalstva. Iz javno dostopnih podatkov sicer ni razvidno, kakšen dostop do interneta in pametnih telefonov imajo starejši nad 74 let. Razvidno pa je, da velik delež oseb nad 65 let pametnega telefona nima.³

Zagovornik v zvezi z osebno okoliščino premoženjskega stanja nadalje ugotavlja, da samo dejstvo, da nekdo nima pametnega telefona, avtomatično ne pomeni, da je razlog za to posameznikovo premoženjsko stanje. Zagovornik ugotavlja, da je pametni mobilni telefon mogoče kupiti za vsoto, ki je v določenih primerih primerljiva s cenami navadnih mobilnih telefonov, ki ne omogočajo uporabe mobilnih aplikacij. Iz javno dostopnih podatkov izhajajo, da je mogoče pametni mobilni telefon v Sloveniji kupiti že za ceno okoli 60 evrov,⁴ v primeru sklenitve naročniškega razmerja z operaterjem pa so pametni mobilni telefoni na voljo za 1 evro na mesec.⁵

Zagovornik v konkretnem primeru osebne okoliščine premoženjskega stanja upošteva, da je v nekaterih primerih ta okoliščina morda še vedno razlog za neposredovanje pametnega mobilnega telefona in nanj nameščene brezplačne aplikacije, vendar glede na cenovno dostopnost pametnih mobilnih telefonov v konkretnem primeru prepoznava predvsem starost (lahko v povezavi s premoženjskim stanjem) in invalidnost.

Iz dopisa pošiljateljice sicer v konkretnem primeru izhajajo še, da si pošiljateljica mobilne aplikacije ni namestila, ker bi morala v zameno za namestitev aplikacije podjetju posredovati preveč osebnih podatkov. V zvezi s takšnimi primeri Zagovornik ugotavlja, da tovrstna odločitev posameznika, ki sicer uporablja pametni mobilni telefon, da si določene aplikacije ne bo namestil zaradi prekomernih zahtev za posredovanje osebnih podatkov, ne temelji na kakšni izmed posameznikovih osebnih okoliščin.

² Zakon o varstvu potrošnikov (ZVPot), Uradni list RS, št. 98/04.

³ SURS: Svetovni dnevi brez pametnega telefona, podatki iz leta 2020, URL:

<https://www.stat.si/StatWeb/File/DocSysFile/11233/sl-brez-pametnega-telefona.pdf>.

⁴ Podatki s spletne strani Mimovrste.com, URL: https://www.mimovrste.com/mobilni-telefoni?pagination=3&gclid=Cj0KCQjwqoibBhDUARIsAH2OpWgkzvKmw_Jh2QpWMB3frq45v87AmOnaBWok7s8cXTvb_b33lpwm-jgaAo4NEALw_wcB&o=price.

⁵ Pri mobilnem operaterju A1 je ob sklenitvi naročnine večje število pametnih mobilnih telefonov na voljo za ceno 1€ na mesec, ob sklenitvi 24 mesečnega pogodbenega razmerja, URL:

https://www.a1.si/telefoni?igc_id=9012571913&igag_id=89896851543&iPR_tar=kwd-893018890284&iPR_cre=586341311926&iPR_dev=c&gclid=Cj0KCQjwqoibBhDUARIsAH2OpWhiCcd8xlamj1MuF7Sb3cZjvYd8p0-wmUwyorROKxvHcynCARHPNnAaAnbiEALw_wcB.

ZVarD kot osebne okoliščine izrecno določa spol, barvo kože, narodnost ali etnično poreklo, jezik, vero ali prepričanje, invalidnost, starost, spolno usmerjenost, spolno identiteto in spolni izraz, družbeni položaj, premoženjsko stanje in izobrazbo. Nato pa navaja, da je diskriminacija prepovedana tudi zaradi »katere koli druge osebne okoliščine«. Zagovornik je doslej kot takšne druge osebne okoliščine pripoznal nosečnost, starševstvo, zdravstveno stanje, državljanstvo in kraj stalnega bivališča. Pri tem je upošteval definicijo osebnih okoliščin kot »prirojnih ali pridobljenih osebnih značilnosti, lastnosti, stanj ali statusov, ki so praviloma trajno in nerazdružljivo povezani z določenim posameznikom in njegovo osebnostjo, zlasti identiteto, ali pa jih posameznik ne spreminja zlahka«.

Odločitev o tem, da posameznik aplikacije za pridobitev določenih ugodnosti ne namesti, ker aplikacija zahteva navedbo nekaterih osebnih podatkov, kot so ime, elektronski naslov, naslov prebivališča idr., namreč ni kot druge osebne okoliščine, ampak je stvar osebne izbire in odločitve posameznika. Pri tem je pomembno dodati, da mora zbiranje in obdelava osebnih podatkov potrošnikov temeljiti na privolitvi in biti skladna s pravno ureditvijo varstva podatkov.

Zagovornik kot potencialno obliko diskriminacije v obravnavanem primeru prepoznava posredno diskriminacijo, skladno z drugim odstavkom 6. člena ZVarD. Ta obstaja, kadar je oseba ali skupina oseb z določeno osebno okoliščino bila, je ali bi lahko bila zaradi navidezno nevtralne določbe, merila ali prakse v manj ugodnem položaju kot druge osebe, razen če ta določba, merilo ali praksa objektivno temelji na legitimnem cilju in so sredstva za doseganje tega cilja ustrezna in nujno potrebna. Kljub navidezno nevtralni odločitvi podjetja, da bodo določeni popusti vezani na uporabo aplikacije, ki si jo lahko naložijo vsi posamezniki, se je v praksi izkazalo, da lahko takšna odločitev v slabši položaj postavlja posameznike, ki nimajo pametnih mobilnih telefonov (jih ne znajo ali ne morejo uporabljati zaradi kakšne svoje invalidnosti oziroma si jih tudi ne morejo privoščiti) zaradi svoje osebne okoliščine.

Zagovornik je zato v nadaljevanju ugotavljal, ali bi bilo lahko pogojevanje popustov pri nakupu z namestitvijo aplikacije na pametni mobilni telefon skladno z drugim odstavkom 6. člena ZVarD, torej ali takšna odločitev podjetja temelji na legitimnem cilju, sredstva za doseganje tega cilja pa so ustrezna in nujno potrebna.

I. Legitimnost ciljev

Podjetje je v odgovoru Zagovorniku pojasnilo, da so cilji, ki jih mobilna aplikacija zasleduje, poglobljanje odnosov s potrošniki, lažja komunikacija s potrošniki, prilagajanje ponudbe povpraševanju konkretnega kupca in digitalizacija procesa obdelave podatkov, zbranih v aplikaciji. Bistven namen aplikacije je sicer osebno prilagajanje popustov vsakemu posamezniku glede na njegove potrebe in povpraševanje. To pa je mogoče izvesti zgolj ob uporabi pametnih telefonov, saj so ti lahko prenosljivi in dovolj dovršeni za analizo potreb ter vsesplošno uporabljivi.

Zagovornik navedene cilje podjetja, s katerimi zasleduje čim bolj osebno prilagojeno potrošniško izkušnjo kupcev v trgovinah podjetja, prepoznava kot legitimne cilje.

II. Ustreznost (primernost) sredstev za doseganje cilja

Z vidika kriterija ustreznosti je Zagovornik ocenjeval, ali je pogoj za uveljavljanje določenih popustov, namestitvev in uporaba mobilne aplikacije primeren ukrep za doseg zastavljenih ciljev, v smislu, ali je s presojanim ukrepom dejansko mogoče doseči tak cilj.

Obravnavani ukrep torej zasleduje predvsem cilj prilagajanja popustov potrebam in povpraševanju konkretnega kupca. Poleg tega je namen uporabe aplikacije še v komunikaciji s potrošniki, poglobljanju odnosov in digitalizaciji procesov obdelave podatkov, zbranih v aplikaciji. Zagovornik ugotavlja, da je pogoj namestitve mobilne aplikacije na pametni mobilni telefon ustrezen ukrep za doseganje zastavljenih ciljev.

Mobilna aplikacija uporabniku oziroma kupcu pri podjetju omogoča več različnih dejavnosti oziroma ugodnosti. Aplikacija uporabniku nudi določene popuste na izbrane izdelke, ki so na voljo le uporabnikom aplikacije (posebne ponudbe podjetja), poleg tega pa omogoča uporabniku uporabo posebnih kuponov za popuste, ki so vezani na ponudbo trgovine, ki jo uporabnik izbere za svojo primarno trgovino podjetja. Poleg tega omogoča aplikacija tudi pridobitev določenih brezplačnih izdelkov v primeru nakupa, ki presega v naprej določen denarni znesek.

Poleg tega so v aplikaciji uporabniku na voljo vse informacije o odpiralnih časih trgovin podjetja, zemljevid vseh njegovih prodajal, vsi njegovi katalogi v spletni različici, možnost pridobitve digitalnega računa namesto papirnatega ter med drugim tudi dostop do posebnih vsebin, kjer so na enem mestu na voljo vsebine z različnimi športnimi vadbami pa tudi z zdravimi recepti. Uporaba aplikacije potrošniku tako poleg pridobitve določenih popustov ter kuponov omogoča tudi dostop do različnih vsebin, ki niso nujno povezane s prodajo izdelkov in ustrezajo zasledovanemu ciljem izboljšanja komunikacije s potrošniki, izboljšanja uporabniške izkušnje in nenazadnje tudi digitaliziranju procesov (računi v digitalni obliki, spletni katalogi, namesto tiskanih papirnatih).

Zagovornik na podlagi navedenega ugotavlja, da je konkreten ukrep pogojevanja pridobitve pravice do določenih popustov z uporabo aplikacije podjetja ustrezen z vidika zagotavljanja cilja prilagoditve ponudbe povpraševanju konkretnemu kupcu, poleg tega pa ustreza tudi zadanemu ciljem digitalizacije procesov ter poenostavljeni komunikaciji s potrošniki.

III. Potrebnost (nujnost) sredstev za doseganje cilja

Z vidika kriterija nujnosti je Zagovornik ocenjeval, ali je ukrep nujno potreben za doseg zastavljenega cilja, v smislu, da cilja ni mogoče (v enaki meri) doseči z drugim, blažjim ukrepom.

Tudi z vidika nujnosti Zagovornik ugotavlja, da je obravnavani ukrep ustrezen. V konkretnem primeru je Zagovornik presojal, ali obstajajo tudi drugi načini, s katerimi bi podjetje uresničevalo svoje legitimne cilje in bi bili milejši do kupcev, v smislu, da za pridobitev določenih popustov ne bi zahtevali namestitve in uporabe mobilne aplikacije.

Zagovornik sprejema argumentacijo podjetja, da je zasledovani cilj aplikacije, ki je prilagajanje ponudbe in popustov posameznemu konkretnemu potrošniku, mogoče izvesti predvsem oziroma le ob uporabi mobilnega telefona. Kupec namreč ob vsakem nakupu v trgovini uporabi tudi spletno aplikacijo, ki nato zbira njegove podatke in analizira njegove potrebe. Prepoznavanje in analiza potreb posameznega potrošnika niso mogoči brez uporabe pametne tehnologije, kot je tudi obravnavana aplikacija.

Zagovornik kot ključno dejstvo v konkretnem primeru sicer prepozna, da so popusti, ki jih posameznik pridobi v zameno za uporabo mobilne aplikacije, le ena vrsta popustov, ki jih potrošnikom ponuja podjetje. Poleg konkretnih popustov iz aplikacije so namreč vsem potrošnikom pod enakimi pogoji, ne glede na njihovo uporabo mobilne aplikacije, na voljo standardni, vsakotedenski popusti, ki so redno objavljeni v tiskanem oziroma spletnem

katalogu podjetja. Poleg standardnih popustov so upokojemcem redno na voljo še posebni popusti za upokojemce.

Zagovornik na podlagi navedenega ugotavlja, da je za vrsto popustov, ki so konkretno prilagojeni povpraševanju posameznega potrošnika, nujno, da pametna tehnologija beleži nakupe konkretnega potrošnika in mu na podlagi analize podatkov prilagaja popuste, kar podjetje zagotavlja preko uporabe mobilne aplikacije. Takšen ukrep je torej nujen za doseganje legitimno zastavljenega cilja podjetja.

*

Glede na navedeno Zagovornik ugotavlja, da podjetje s pogojevanjem pridobitve specifičnih popustov z uporabo mobilne aplikacije ni kršilo prepovedi posredne diskriminacije po drugem odstavku 6. člena ZVarD, saj so izpolnjeni pogoji, zaradi katerih je različna obravnava dopustna. Zagovornik je v postopku ugotovil, da podjetje z vrsto posebnih popustov, ki so vezani na uporabo mobilne aplikacije, zasleduje legitimen cilj prilagajanja ponudbe in popustov povpraševanju konkretnemu posamezniku, sredstva za doseganje tega cilja pa so ustrezna in nujno potrebna.

Skladno s prvim odstavkom 35. člena ZVarD je postopek pri Zagovorniku v primeru diskriminacije za stranke brezplačen, posebni stroški pa v tem postopku niso nastali, zato je Zagovornik odločil, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

Pouk o pravnem sredstvu: Zoper to odločbo ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se vloži v 30 dneh od vročitve odločbe na Upravno sodišče Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana. Tožba se vloži pri pristojnem sodišču neposredno pisno ali se mu pošlje po pošti. Tožbi je treba priložiti poleg te odločbe v izvorniku ali prepisu tudi po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca, če je kdo prizadet z upravnim aktom, pa tudi zanj.

Postopek vodila:
Nika Stroligo Urankar
Svetovalka Zagovornika II

Miha Lobnik
ZAGOVORNIK NAČELA ENAKOSTI

Vročiti:

Vložiti:
- zbirka dok. gradiva.